

# Szilánkok

## Ötletek, gondolatok a M.A.G.U.S.-ról



Ezzel a címmel régebben AD&D rovatunk jelentkezett, igaz, ott leginkább kalandötleteket adtunk közre. Feltámadásunk óta azonban ritkult az AD&D anyagok sűrűsége, viszont a rovatcímet túlságosan találónak ítéltük ahhoz, hogy parlagon hagyjuk. Inkább úgy döntöttünk: jövőben minden számban lesz majd szilánkok rovat, s az alcím tudósít, éppen melyik játékkal kapcsolatos rövid ötleteket, töredékeket találhat benne az olvasó. Elképzelésünk szerint itt olyasmik kerülnek terítékre, amik esetleg nem érnek meg egy külön cikket – vagy éppen valami okból nem tudjuk ezt a cikket megírni -, de néhány mondat, bekezdés erejéig mindenképpen figyelmet érdemelnek.

Jártamban, keltemben egyre többször hallottam ilyesfajta kérdéseket, hogy mikor jelenik meg újból a M.A.G.U.S. alapkötet? Miután ezek a kérdések a SUMMARIUM I. megjelenése után szaporodtak meg igazán, először meglepődtem, majd örülni kezdtem. Szóval ilyen gyorsan elfogyott, hogy nem kapható a forgalmasabb, megszokott helyeken – gondoltam magamban. Azután botor módon a Valhalla boltba irányítottam a kérdezőt, tudván, hogy nekünk van még ott belőle. Igazi meglepetés aztán akkor ért, amikor a legközelebbi érdeklődő hóna alatt megláttam a SUMMARIUM I.-et. Majdnem közöltem, hogy ott szorongatja a keresett alapkönyvet a kezében, a régebbi kiadásokból meg már

égen-földön nem találni, amikor bevillant, hogy én vagyok a hülye. Már hamarabb rájöhöttem volna, hogy a szerepjátékosok számára egy RPG alapkötetét az a kiadvány jelenti, amiben a játék elkezdéséhez szükséges alapszabályok, karakteralkotás meg effélék vannak. Persze ez egyértelmű. Én (mi) úgy gondoltuk, hogy a Teremtés Könyvei, a hamarosan megjelenő két folytatással jelentik az „alapkötetet”, számunkra meg az volt az egyértelmű. Viszont a „többség dönt” elv alapján ki kell jelentenem, hogy a fentebbi kritériumok – már ami egy alapkötetet meghatároz – a SUMMARIUM II – a Számok Könyvei felel meg. S éppen ezért, hogy egyértelművé tegyük, a játékosok számára legfontosabb alaplak, mely mindent tartalmaz (sőt, kicsit többet is), ami egy játék beindításához szükséges, a Számok könyvei, az eddig hagyományosnak számító márványszínű pentagrammát aranyra változtattuk. A jobb felismerhetőség, a jobb megkülönböztethetőség kedvéért. Sokat gondolkodtunk azon is, hogy legyen-e kemény borítója, vagy sem (a kérdés azért még nincs teljesen eldöntve). Egyfelől jóval megrágítaná a nyomdaárát, aminek – még ha a költségnövekedés nagyobb részét magunkra vállaljuk is – a vásárló issza meg a levét. A nagyobbik gondot a kemény kötés esetén a gyártási idő okozza: a nyomdai átfutás három



hétről két és fél hónapra nő. Miután egyébként is állandó időzavarral küszködünk (azt hiszem, így mondják szépen, ha csúsznak a megjelenés időpontjai), ezt a többletidőt nem nagyon akarjuk bevállalni. Másfelől persze a keménykötés nemcsak szebb, komolyabb, hanem tartósabb is. A nyomdával való egyezkedés közben – már hogy miként lehetne úgy táblás borítót kapni, hogy nem tart tíz hétig – áthidaló megoldásokon törtem a fejem. Mivel a SUMMARIUM I. hamarosan teljesen elfogy az üzletekből (nem adok neki három-négy hónapnál többet), és reményeim szerint erre a sorsra jut majd a Számok könyve is, időszerű lesz év vége felé egy újabb kiadás. Nos, ha addig nem is, akkor biztosan tudunk változtatni, s az utánnomások már táblakötésben kerülhetnek a nagyközönség elé.

Egyszer netszörfözés közben, véletlenül rátaláltam egy Internet címre (megtalálható a hírek rovatban), ahol komoly M.A.G.U.S.-sal foglalkozó levelezés folyik. A levelek részint nagyon tanulságosnak bizonyultak, részint csomó olyan problémát vetettek fel, amit mindenképpen orvosolnunk kell a jövőben. Szóval aranybányára bukkantam. (Lista tagok: noha olykor nem a legkíméletesebb hangon fogalmaztátok meg kritikái észrevételeiteket és ellenkező véleményeket, nagyon hálás vagyok érte. Visszajelzések nélkül hajlamos az ember irányt téveszteni. Ráadásul cseppet sem vagyok sértődős fajta, különösen ha a negatív véleményt, kritikát igaznak vélem.) Ebben a levélgyűjteményben bukkan fel egy érdekes téma, melyről többen is elvitatkoztak: Ynev túlméretezettsége, illetve Erion nagyságának problémás volta. Kritikai megjegyzéseknek persze valós alapja van: igazán csinálhattuk volna kisebbre, emberibbre, vagy földibb léptékűre is. Ezzel a ténnyel csupán ferde ízlésünket tudom szembeszegezni: de hát nekünk (nekem) így tetszik. Ráadásul amikor megszülettek ezek a léptékek még nem ismerhettem (tük) a többség véleményét. (Elnézést mindazoktól, akiket untat a téma, mert nem tartják zavarónak a méreteket, vagy ne adj' isten hozzám hasonló ízléssel megáldva még kedvelik is, s bár közvélemény kutatást nem végeztünk, a visszajelzések alapján úgy tűnik, hogy mégiscsak azok vannak többen, akik nagyolják Ynevet.) A legegyszerűbb javaslatom mindenki számára, ha problémásnak ítéli a léptéket, csökkentsen rajta. Elvégre minden partinak

különbözik valamelyest saját Yneve, a méretcsökkentés meg bőven belefér. Más kérdés ez, hogy nem értek egyet azokkal a véleményekkel, miszerint az az Erion, amit leírtunk, elképzelhetetlen, hogy képtelen ostobaság és nem életképes. Szerintem az. Az, mert Ynev egy fantasy világ, ami együtt jár a legkülönfélébb előnyökkel. Lakóinak olyan lehetőségei vannak, melyek nem adtak meg a földi embereknek sem az ókorban, sem a középkorban. Már az ókori Rómában is többemeletes, folyóvízzel ellátott házakban éltek az emberek – miért csodálkozhatunk hát azon, hogy Erion építői a mágia segítségével tíz-tizenkét emeletes házakat képesek emelni. Az ókorban és a középkorban a városok növekedésének határt szabott a higiénia hiánya, s az ezzel együtt járó pusztító járványok jelentette veszély. Yneven a járványok csak jóval kisebb öldöklést vihetnek végbe, a papok tényleges gyógyító hatalma útjukat állja. Nem kell tartani egész városokat elpusztító, végzetes tűzvészről sem, hiszen a házak alapkövébe majd minden esetben belevésik a tűztől óvó rúnákat. Erion méretei ugyan óriás nagyok, gyalog vagy lóval esetleg napokba is beletelne, amíg keresztül ér rajta valaki. Az Erion különböző pontjain felállított kisebb térkapuk ezen is segítenek – igaz, a mágiával történő közlekedés luxus, és csak a legtehetősebbek engedhetik meg maguknak. Ez természetes is. Az egyszerű polgárok csak ritkán mozdulnak ki abból a negyedből, ahol élnek, s ha amikor azt megteszik, nem feltétlenül céltalan kóborlásnak szánják, hanem olyan konkrét céljuk van, amire nem sajnálják fordítani sem idejüket, sem pénzüket. Talán érdemes lenne a témát bővebben is kifejteni, egyelőre azonban csak arra kérek mindenkit, ne csak azt gondolja végig, hogy ránézésre és a földi analógiákat figyelembe véve miért tartja lehetetlennek egy Ynev létékű világ működőképes létezését, hanem gondolkodjon el: egy közel harmincezer éves, MÁGIKUS civilizációban hogyan oldaná meg a felmerülő nehézségeket.

1997.04.

Szerző: Novák Csanád

Forrás: Rúna magazin III.évf./2.szám

Szerkesztette: Magyar Gergely